

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 12 października 2015 r.

Poz. 2900

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P. II.4131.2.144.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 8 października 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) art. 15 ust. 2 pkt 9, art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199), § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 163, poz. 1587) i § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52 poz. 315).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XII/161/2015 Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 27 sierpnia 2015 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2012 terenu pod usługi oraz poszerzenie cmentarza parafialnego w Kolbuszowej Górnej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 sierpnia 2015 r. Rada Miejska w Kolbuszowej podjęła uchwałę Nr XII/161/2015 Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 27 sierpnia 2015 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2012 terenu pod usługi oraz poszerzenie cmentarza parafialnego w Kolbuszowej Górnej.

W trakcie badania legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że uchwała narusza w sposób istotny przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52 poz. 315), art. 15 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2015, poz. 199) oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowy plan miejscowy narusza obowiązujące przepisy prawa w zakresie, w jakim nie uwzględnia ograniczeń w użytkowaniu terenów wokół zlokalizowanego na obszarze objętym tym planem cmentarza, wynikających z obowiązujących przepisów prawa.

W myśl § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

Jak wynika z podkładu mapowego na którym sporządzono rysunek planu w terenie, który nie został objęty granicami opracowania planu, w odległości mniejszej niż 50 m, od granicy terenu wskazanego pod

projektowane poszerzenie cmentarza zlokalizowane są budynki mieszkalne a w odległości mniejszej niż 150 m zlokalizowane są studnie.

Biorąc pod uwagę przywołany powyżej przepis rozporządzenia, zauważa się, że plan miejscowy powinien obejmować cały teren pasa izolującego cmentarz od innych terenów, a w szczególności terenów mieszkaniowych – co wymaga przeanalizowania i przyjęcia w planie strefy o szerokości przynajmniej 150 m wokół planowanego terenu cmentarnego. Tylko w ten sposób jest możliwe zabezpieczenie właściwego zagospodarowania terenu cmentarza i jego pasów izolujących, które nie będą prowadziły do konfliktów przestrzennych. Brak planu miejscowego dla całego 150 metrowego pasa izolującego wokół nowoprojektowanych granic cmentarza powoduje, iż ustalenia niniejszego planu wpływają na zagospodarowanie terenu poza jego granicami, poprzez wprowadzenie ograniczeń np. uniemożliwiających zaopatrzenia nowoprojektowanej zabudowy w wodę z indywidualnych ujęć. Tym samym został naruszony tryb sporządzenia planu, gdyż bez przystąpienia do sporządzenia planu, rada gminy ograniczyła sposób zagospodarowania poza granicami planu. W celu wyeliminowania wątpliwości i nieprawidłowości w zakresie ww. terenów, wskazane jest uzupełnienie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o brakujący pas izolujący o szerokości 150 m, poprzez sporządzenie planu miejscowego dla takiego obszaru.

Ponadto brak opracowanego oraz uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów w odległości do 150 m od planowanego cmentarza powoduje, iż pojawiają się wątpliwości czy późniejsze zagospodarowanie terenów (np. poprzez wydanie decyzji o warunkach zabudowy na budowę budynków wraz z ujęciami wody), nie spowoduje ograniczenia możliwości realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nie wyodrębnienie strefy sanitarnej 150 m od cmentarza nie spełnia wymogu przepisu art. 15 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w świetle którego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach i szczególnie warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu.

Zauważa się ponadto, że w niniejszym planie brak jest ustaleń w zakresie geometrii dachów obiektów sakralnych co niewątpliwie stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Dodatkowo zwraca się uwagę, że z zapisów § 15 pkt 2 lit. e przedmiotowej uchwały nie wiadomo jakich standardów kształtowania zabudowy dotyczy tam zawarte ustalenie. Podkreśla się, że określenie jakichkolwiek standardów w odniesieniu do stanu istniejącego jest niewłaściwe, nie spełnia wymogów kształtowania przepisów prawa. W dalszej kolejności sygnalizuje się o niezgodności z zasadami techniki prawodawczej zapisów zawartych w:

§ 11. pkt 3 lit. c, gdyż ustalają obowiązek, który wynika z ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.),

§ 12. pkt 3 lit. c, ponieważ wprowadzają nakazy wykraczające poza obowiązkowy oraz dopuszczalny zakres ustaleń planu miejscowego określony w art. 15 ust. 2 i 3 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

§ 20. pkt 2 lit. e, gdyż określają cel ustanawianej normy prawa, stanowiący jej uzasadnienie – zauważam równocześnie, iż w przedmiotowej jednostce redakcyjnej uchwały - § 20 pkt 2, błędnie przyjęto numerację liter - e i f.

Niewłaściwe są zapisy planu mówiące o ustalanych standardach kształtowania zabudowy w odniesieniu do terenów nie przeznaczonych pod zabudowę, zawarte w § 16 pkt 2, § 17 pkt 2, § 18 pkt 2, § 19 pkt 2, § 20 pkt 2, § 21 pkt 2 i § 22 pkt 2.

Na rysunku plany, stanowiącym załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały, zamieszczona jest część pieczętki poświadczającej zgodność kopii mapy na której go sporządzono, z treścią materiału państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, co nie pozwala na właściwą weryfikację dopełnienia wymogów art. 16 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W dokumentacji prac planistycznych w wykazie wniosków do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nieprawidłowo umieszczono uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Ponadto brak jest następujących dokumentów:

- a) brak opracowania ekofizjograficznego, sporządzonego na podstawie art. 72 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska; w treści wykazu materiałów planistycznych, sporządzonych na podstawie przepisów odrębnych, zawarto jedynie informację o opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym dla terenu opracowania, sporządzonym przez Burmistrza Kolbuszowej,
- b) brak potwierdzenia zgodności z oryginałem wydruków ze strony BIP Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, stanowiących dowody zamieszczania ogłoszeń przystąpieniu do sporządzenia oraz wyłożeniu do publicznego wglądu przedmiotowego projektu planu,
- c) brak uzasadnienia do uchwały o którym mowa w § 12 pkt 19 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- d) brak wypisu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kolbuszowa, co uniemożliwia szczegółową ocenę zgodności ustaleń planu ze studium.

Wskazuje się, że kopie dokumentów potwierdzających uprawnienia projektanta do projektowania planów nie zostały potwierdzone przez Burmistrza Kolbuszowej lub osobę upoważnioną przez niego do dokonania takiej czynności

Z uwagi na to, co zostało podniesione powyżej, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała w sposób rażący narusza obowiązujący porządek prawny, w szczególności ze względu na naruszenie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze w przedmiocie zachowania wymaganej odległości i brak planu dla całego 150 metrowego pasa izolującego wokół nowoprojektowanych granic cmentarza.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4 A w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
Dyrektor Generalny Urzędu

Janusz Olech